

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/176/2019
Identifikačné číslo spisu: 1013895278
Dátum vydania rozhodnutia: 30.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013895278.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov 1/ Š. C., narodeného X. W. XXXX, bývajúceho v B., P. B. Č.. X a 2/ Q. J., narodeného XX. X. XXXX, bývajúceho v B., P. B. Č.. X, oboch zastúpených JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom v Martine, Holubyho č. 51, proti žalovanému T. I., narodenému XX. W. XXXX, bývajúcemu v S., O. Č.. X, zastúpenému Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom so sídlom v Žiline, Mariánske námestie 29/6, o zaplatenie 10 593,88 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 17C/161/1997, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2015 sp. zn. 9Co/487/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 3. júna 2013 č. k. 17C/161/1997-426 ako aj uznesenie súdu prvej inštancie z 13. decembra 2012 č. k. 17C/161/1997-389.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dňa 14. 01. 2016 (na poštovú prepravu podané dňa 12. 01. 2016) dovolanie žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“).

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených

práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.) sa v prvom rade zaoberal tým, či ho dovolatelia podali v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

5. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

6. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

9. V preskúmvanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu doručovaný právnenému zástupcovi žalobcov a právnenému zástupcovi žalovaného do vlastných rúk. Právnenému zástupcovi žalobcov bol doručený dňa 04. 12. 2015 a právnenému zástupcovi žalovaného dňa 07. 12. 2015. Predmetný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 7. decembra 2015 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Zákonom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila žalobcom uplynutím dňa 07. januára 2016 (štvrtok).

10. Žalobcovia podali dovolanie poštou dňa 12. 01. 2016 (prvoinštančnému súdu doručené dňa 14. 01. 2016), teda zjavne oneskorene. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej bolo možné podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalobcov ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobcom spoločne a nerozdielne zaplatiť mu ich náhradu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.